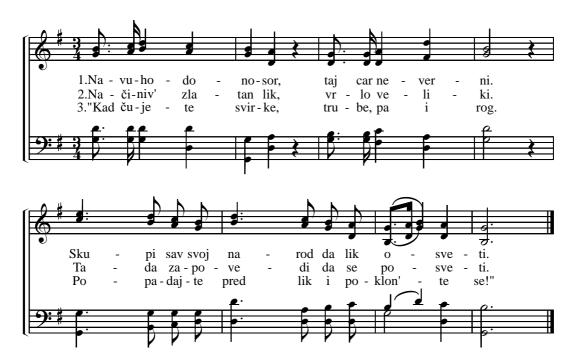
378. NAVUHODONOSOR

- 4. A kad čuše svirke, trube pa i rog. Padaju, ne misle da j' na nebu Bog.
- 5. Al' tužiše caru: "Ima ljudi tu, Što naredbu tvoju prestupaju svu!"
- 6. Navuhodonosor sav u gnjevu svom, Reče da dovedu, da ih pita on:
- 7. "Jeste li gotovi kad čujete rog, Popadati pred lik, srcem služit' mu?"
- 8. Reče Sedrah, Misah i Avdenago: Mi ne smemo na to pristat' nikako.
- 9. Naš je Bog na nebu, kom' služimo mi, On će nas izbavit' iz ruku tvojih.
- 10.I da ne izbavi, opet nećemo Poklonit' se liku, srcem služit' mu!"
- 11. Navuhodonosor izda nalog taj: Većma peć da žare neg' što j' običaj.
- 12.Pa izabra za njih najjače ljude, Da ih u peć bace, da im naude.
- 13.Ubi plamen ljude koj' bacahu njih, Al' po peći hode sada njih četir'.
- 14.Prepade se vrlo, car sad nema mir'. Videć da je s'njima i Božiji Sin.
- 15.A oni hvaljahu svetog Boga svog, Što ih On izbavi od zla velikog.